

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Ugovori". Rad ima 15 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

I UVOD

1) POJAM, OSOBINE I ZNAČAJ OBLIGACIONIH UGOVORA

Ugovor je svaka saglasnost volja dva ili više lica. Ugovori su instrumenti za pravno regulisanje odnosa u raznim granama prava (porodično-pravni, nasledno-pravni,...). Po svojoj teorijskoj izgrađenosti, množini oblika i primeni u praksi, najznačajniji su obligacioni ugovori, a među njima oni kojima se stvaraju obligacije.

Obligacioni ugovor predstavlja saglasnost volja dva ili više lica koja ima za cilj postizanje nekog obligaciono-pravnog dejstva. A obligaciono-pravno dejstvo ugovara moglo bi se sastojati u stvaranju, izmeni ili gašenju obligacija. Otuda prema dejstvu obligacioni ugovori se dele na one kojima se stvaraju obaveze (obligacioni ugovori u užem smislu), one kojima se menjaju obaveze i one kojima se gase obaveze (liberatorni ugovori).

Ugovor spada u ljudske radnje preduzete saglasno pravu. On spada u dvostrane pravne poslove kod koga treba da budu date najmanje dve saglasne izjave volja.

Ugovor ima veliki značaj za regulisanje robno-novčanih, tržišnih odnosa, odnosa u prometu stvari i vršenju usluga. On je neophodan instrument za regulisanje razmene stvari i vršenja usluga.

2) PODELA OBLIGACIONIH UGOVORA

Obligacioni ugovori mogu se prema raznim kriterijumima podeliti na više vrsta. Obično se ugovori dele po obavezama stranaka, dejstvu, načinu zaključenja, vremenu trajanja, zavisnosti ugovora, itd.

Najvažnije vrste ovih ugovora su:

Jednostranoobavezni i dvostranoobavezni. Jednostranoobavezni ugovori su oni ugovori iz kojih nastaju obavezu samo za jednu ugovornu stranku, a dvostranoobavezni oni iz kojih nastaju obaveze za obe ugovorne stranke.

Teretni (sa naknadom, naplatni) i dobroćini (bez naknade, besteretni, besplatni) ugovori. U teretnom ugovoru daje se naknada za ono što se dobija. Ovde spadaju: ugovor o prodaji, ugovor o zakupu, ugovor o delu, ugovor o ortakluku, itd.

Kod dobroćinog ugovora ne daje se nikakva naknada za ono što se dobija. Ovde spadaju: ugovor o poklonu, ugovor o posluži, ugovor o zajmu, ugovor o ostavi, ugovor o punomoćstvu.

3. Komutativni i aleatorni ugovori (ugovori na sreću). Komutativni su oni ugovori kod kojih ugovorne stranke znaju šta treba jedna drugoj da daju ili učine kao ekvivalent za ono što primaju. Tu spadaju: ugovor o prodaji, ugovor o zakupu, ugovor o zajmu, itd.

Aleatorni su oni ugovori kod kojih ugovorne stranke prilikom zaključenja ne znaju obim svojih obaveza i kod kojih ne postoji ekvivalent davanja i protivdavanja. U aleatorne ugovore spadaju: ugovor o igri i ugovor o opkladi, dok ugovor o prodaji može da bude samo ako postoji neizvesnost u pogledu nastanka stvari, kvaliteta i količine stvari.

4. Konesualni i formalni ugovori. Konesualni su oni ugovori koji se zaključuju prostom saglasnošću ugovornih stranaka. Kao konesualni ugovori smatraju se: ugovor o prodaji, ugovor o zakupu, ugovor o delu, itd.

Pod formalnim ugovorom podrazumevaju se po pravilu oni ugovori za čije je zaključenje zakonom određena naročita forma. Među formama se zaključenje ugovora obično se izdvajaju pismena i realna forma. Pismena forma za zaključenje ugovora mogla bi da postoji ili kao obična ili se pored nje traži i overa od strane nadležnog državnog organa.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com